

V zahradě snů

Karel Gott

Svítá a z očí mých ztrácí se smích,
když odcházíš.

Dnes už vím, že doufat smím dál,
já tolik si přál jít k tobě blíž.

Ptám se proč právě já,
úsměv tvůj málo znám.

Ve snech tvých chtěl bych být
pro tvůj úsměv pro tvou krásnou tvář.

Stát se tvou tajemnou zahradou
ve které čteš si snář,
v zahradě mé zůstáváš.

Nevěřím víc těm lžím,
nežárlím jen měl jsem strach.

Dnes už vím jak těžké je dát
slůvek pár na miský vah.

Ptám se proč právě já
přání tvá málo znám.

Ve snech tvých.....

.....v zahradě mé zůstáváš.

Ve chvílích kdy vejdou

prázdňá slůvka k nám,
vůni tvou zapomínám.

Dlaň je prázdná proč odcházíš,
chci tě zpátky mít, nelze jen tak vzít,
všechnu krásu tvou a tu zahodit.

Ve snech tvých.....

.....v zahradě mé zůstáváš.

Ve snech tvých.....

.....v zahradě mé zůstáváš.